

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/213/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214200455
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214200455.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci navrhovateľa: R. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, Q., proti odporkyniam: 1/ H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, X. M. a 2/ M. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, X. M., o zapretie otcovstva, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 13. novembra 2015, č.k. 5C/8/2014-96, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na zapretie otcovstva voči odporkyni 1/, a o trovách konania rozhodol tak, že o nich bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 84, § 85, § 88 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj Nálezom Ústavného súdu SR z 20. apríla 2011, sp. zn. PL.ÚS 1/2010, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 25.06.1994, ktoré manželstvo bolo rozvedené právoplatne ku dňu 24.05.2007. Odporkyňa 1/ sa narodila dňa XX.XX.XXXX, teda počas trvania manželstva účastníkov konania. Platí domnienka otcovstva navrhovateľa v zmysle § 85 ods. 1 Zákona o rodine. Na základe vykonanej dedično-biologickej skúšky mal súd za preukázané, že otcovstvo navrhovateľa s najväčšou pravdepodobnosťou, hraničiacou s prakticky dokázaným otcovstvom navrhovateľa k odporkyni 1/, súd považoval za dostatočný podklad pre splnenie predpokladu vyplývajúce z ustanovenia § 85 ods. 1 Zákona o rodine, že otcom odporkyne 1/ v čase jej narodenia bol v tom čase manžel odporkyne 2/, navrhovateľ. Výšku pravdepodobnosti otcovstva navrhovateľa vyčíslil znalec po porovnaní údajov v tabuľke tak u navrhovateľa, ako aj odporkyni v 1. a 2. rade, keď konštatoval, že označený muž, navrhovateľ, má všetky alely, ktoré musí mať biologický otec dieťaťa. Výška pravdepodobnosti percentuálne vyjadrená 99,995998 % označeného muža voči testovanému dieťaťu pokladal za prakticky dokázané, keď hodnota indexu paternity je vyššia ako 1000 a pravdepodobnosť otcovstva vyššia ako 99,9 %. Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa čo odlišnosti krvných skupín dieťaťa a rodičov, vykonanie krvnej skúšky, by s menšou pravdepodobnosťou preukázala pravdepodobnosť otcovstva ako genetická skúška DNA, ktorej pravdepodobnosť sa blíži k praktickému dokázaniu otcovstva dotknutej osoby alebo jeho vylúčeniu. Navrhovateľ iného muža ako pravdepodobného otca dieťaťa neoznačil, ani nepreukázal prípadnú neveru na strane odporkyne v 2. rade, ktoré by spochybnilo otcovstvo navrhovateľa, ako bývalého manžela. Súd po preverení vykonania odberov vzoriek od účastníkov konania a dotazom na znalca nemal pochybnosť o dodržaní postupu i pri vykonaní znaleckého úkonu, preto nepovažoval za dôvodné nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie dedično-biologickou skúškou DNA. Záver znaleckého posudku nevylúčil otcovstvo navrhovateľa, v dôsledku čoho návrh na zapretie otcovstva zamietol ako neodôvodnený. Podľa § 151 O.s.p., o povinnosti

nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. V zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Navrhovateľ v konaní požiadal o oslobodenie od poplatkovej povinnosti, keď súd uznesením zo dňa 14.03.2014 priznal navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, následne odňal toto právo uznesením tunajšieho súdu 04.12.2014, proti ktorému v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté. V prípade uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania a zloženia preddavku na znalečné, uložené navrhovateľovi a odporkyni v 2. rade uznesením zo dňa 04.12.2014, podali obaja odvolanie, o ktorom odvolací súd doposiaľ nerozhodol. S poukazom na citované ustanovenie 151 ods. 3 O.s.p., až po vyjasnení týchto skutočností, bude môcť súd rozhodnúť o trovách štátu a účastníkov tohto konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že jeho návrh na zapretie otcovstva bol zamietnutý a súčasne zo strany sudkyne bola odmietnutá jeho žiadosť o opakované vykonanie znaleckého dokazovania DNA. Poukázal na to, že po doručení výsledkov znaleckého dokazovania medzi účastníkmi konania zistil, že zápis o odbere biologického materiálu pre DNA obsahoval jeho osobné údaje s bydliskom, číslom OP a jeho fotkou, odtlačok palca pravej ruky a vlastnoručný podpis, pričom osobné údaje odporkyne 2/ obsahovali bydlisko a číslo OP a vlastnoručný podpis, no jej fotka sa na zápise nenachádzala. Na zápise odporkyne 1/ je dátum narodenia a rodné číslo, nenachádza sa ani fotka, číslo OP a vlastnoručný podpis. V zápise sa nachádza ešte jeden odtlačok palca pravej ruky, ale nedá sa zistiť, komu patrí. Namietol vykonanie DNA i odporkyni 2/, keď to nikto nežiadal. Podľa jeho názoru pokiaľ znalec uvádzal údaje o jednej osobe, tak by mal rovnaké údaje uvádzať i pri osobe ďalšej. Ďalej uviedol, že mal počas manželstva vzťah k deťom veľmi dobrý a lepší ako deti mali so svojou matkou, nakoľko s nimi trávil viac času ako ona. Uviedol, že dcéra - odporkyňa 1/ a jeho syn boli pre neho najdôležitejší na svete, pre nich žil, pracoval a urobil všetko. Po rozvoде manželstva ostali pre neho najdôležitejší, bojoval za nich aj na súde preto, aby ich nestratil. Napriek tomu sa bývalej manželke podarilo vychovávať ich proti nemu. Žiadal opakované vyšetrenie biologického otcovstva DNA, aby sa naisto vyjasnila pravda, aby výsledok bol poctivý.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadrila odporkyňa 2/, ktorá navrhla napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť a navrhovateľovi uložiť zaplatiť trovy konania a všetky výdavky.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C/8/2014 je určenie, že navrhovateľ nie je otcom odporkyne 1/.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý s tým, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), teda že nevykonal kontrolné znalecké dokazovanie, ktoré navrhovateľ navrhoval.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný, pričom odvolací súd nezistil, že by prvostupňový súd porušil zásady vyplývajúce z ustanovenia § 132 v súvislosti s hodnotením dôkazov, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri

hodnotení dôkazov riadil, pričom svoje skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

V podstate jedinou odvolacou námietkou navrhovateľa bolo, že súd prvého stupňa neprihliadol na jeho výhrady k znaleckému posudku č. 3/2015 vypracovaného znalcom Mgr. Jánom Matúškom a zamietol jeho návrh na vykonanie kontrolného znaleckého posudku.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa postupoval správne, keď uznesením zo dňa 04. decembra 2014, č.k. 5C/8/2014-43, nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru genetika, odvetvie analýza DNA a ustanovil Mgr. Jána Matuška za znalca, ktorému uložil určiť pravdepodobnosť otcovstva navrhovateľa k odporkyni 1/. Zo znaleckého posudku č. 3/2015 vyplynulo, že pravdepodobnosť otcovstva navrhovateľa má číselnú hodnotu 99,999998% a teda jeho otcovstvo možno pokladať za prakticky dokázané s mimoriadne vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť s istotou. Navrhovateľ uplatnil námietky proti znaleckému posudku, ktoré boli totožné s námietkami obsiahnutými s jeho odvolaním proti rozsudku, ku ktorým zaujal stanovisko znalec, ktorý uviedol, že jeho postup bol štandardný a rovnaký ako v prípade vyhotovenia akéhokoľvek iného znaleckého posudku. Odporkyňa 2/ sa dostavila na odber dňa 01.04.2015, čo je uvedené v zápise o odbere biologického materiálu, ktorý je ako príloha súčasťou znaleckého posudku. Totožnosť odporkyne 2/ bola overená podľa občianskeho preukazu a jej totožnosť bola navyše potvrdená odtlačkom palca pravej ruky. Znalec uviedol, že je povinný overiť totožnosť zúčastnených osôb osobne, napr. podľa dokladov totožnosti, čo bolo aj urobené, pričom odtlačky prstov a vyhotovenie fotografií sú úkony doplňujúce, nie nevyhnutné.

S uvedenými námietkami navrhovateľa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal i súd prvého stupňa, zaujal k nim stanovisko, vypořiadal sa so stanoviskom znalca k námietkam navrhovateľa a rovnako aj uviedol, prečo zamietol návrh na vykonanie kontrolného znaleckého posudku.

Súd prvého stupňa sa vypořiadal so všetkými podstatnými námietkami navrhovateľa a vzhľadom na to, že tento ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo prihliadnuť, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol, nakoľko rozhodoval o odvolaní proti rozsudku, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O.s.p. a o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.